

vendigt eller dog som naturligt forudsat led i gennemførelsen af en beslutning, for hvilken ministeren er ansvarlig.

§ 7. En minister kan i henhold til de foranstående bestemmelser drages til ansvar for handlinger, undladelser eller beslutninger, der er i strid med grundloven, lovgivningen eller en af folketingets truffet beslutning eller i strid med de pligter, som påhviler ham i medfør heraf, eller som i øvrigt følger af hans embede.

Stk. 2. For at en minister kan drages til ansvar for sine egne — i §§ 2-6, nr. 1, omhandlede — eller sine underordnede i § 6, nr. 2, omhandlede handlinger, undladelser eller beslutninger, er det en betingelse, at han har indset eller burdet indse, at disse var lov- eller pligtstridige, som anført i stk. 1.

§ 8. Såfremt strafansvar pålægges alene i henhold til denne lov, er straffen bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år. Hvis strafansvar tillige kan pålægges for overtrædelse af andre lovbestemmelser, finder borgerlig straffelovs § 88 anvendelse. Den forskyldte straf kan under særlige omstændigheder

nedsættes eller helt bortfalde. Hvis en minister idømmes straf af hæfte eller fængsel, kan han samtidig dømmes til fortabelse af sit embede.

Stk. 2. Det særlige strafansvar for ministre i henhold til denne lov bortfalder ved forældelse. Forældelsesfristen er 5 år. Den løber fra det tidspunkt, da det straffbare forhold er blevet fremdraget i folketinget, og beregnes i øvrigt efter reglerne i borgerlig straffelovs § 94. Strafansvaret for mindre betydelige overtrædelser forældes dog i det hele efter reglerne i borgerlig straffelovs § 93, stk. 1, nr. 1, og § 94.

§ 9. Uanset om en minister ifalder straf efter foranstående bestemmelser, er han erstatningspligtig efter dansk rets almindelige regler over for statskassen og den, der ellers måtte have lidt tab ved handlinger eller undladelser, for hvilke han bærer ansvaret.

Stk. 2. En eventuel erstatning til statskassen kan dog altid nedsættes eller bortfalde, når omstændighederne taler derfor.

§ 10. Denne lov træder i kraft . . .

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er i det væsentlige identisk med det af forslagsstillerne den 14. marts 1963 fremsatte (lovforslag nr. 125, Folketingstidende 1962-63, tillæg A. sp. 1553, fremsættelsen i tidenden sp. 4235). Efter det tidligere forslags første behandling den 27. marts 1963, sp. 4659, vedtoges dettes overgang til anden behandling, idet det henvistes til det udvalg, som folketinget havde nedsat angående det af venstre og de konservative fremsatte forslag til lov om ministres ansvarlighed. I forhold til det tidligere forslag er der foretaget enkelte ændringer, til dels foranlediget af justitsministerens udtalelser under den tidligere første-behandling og ministerens redogørelse til udvalget, optaget som bilag til dettes beretning af 17. september 1963 (Folketingstidende, tillæg A. sp. 0000).

Forslagsstillerne deler i det væsentlige de synspunkter, særlig de principielle betragtninger, om behovet for en særlig lov om ministrenes retlige ansvar, som er fremsat af professor, dr. jur. Poul Meyer i dennes mindretalsudtalelse til betænkning

nr. 312/1962 om ministrenes ansvar for regeringens førelse samt om, hvorvidt en særlig ministeransvarlighedslov bør gennemføres, afgivet af den af statsministeriet den 6. oktober 1959 nedsatte kommission.

Lovforslaget er affattet med udgangspunkt i den aldrig ikrafttrådte lov nr. 92 af 15. marts 1939 om ministrenes ansvarlighed og hviler i væsentlige henseender på behandlingen af de enkelte problemer i kommissionsbetænkningen.

I betænkningen behandles problemerne på grundlag af en sondring imellem *dels* de betingelser, under hvilke en handling eller undladelse kan — som det udtrykkes i betænkningen — „henregnes til en minister, således at han bærer ansvaret“ herfor, og *dels* de betingelser, under hvilke en handling eller undladelse er „ansvarsbegrundende“. Bestemmelserne i forslagets §§ 2-6 svarer i det væsentlige til det første led i en sådan sondring, medens det andet led i sondringen dækkes af § 7, for så vidt angår strafansvaret, og af § 9, for så vidt angår erstatningsansvaret.